

Til §§ 9—14.

Angaaende de i disse Paragraffer foreslaaede Lønninger for Officererne af Søofficers-, Maskin- og Intendanturkorpset samt for Personalet af Lægekorpset bemærkes følgende:

Forholdet er for Øjeblikket saaledes, at alle Lønninger for Kaptajner og højere Officerer og Embedsmænd i Søværnet ere saa godt som de samme som fastsatte i Loven af 21. Juni 1856, idet denne Lovs Satser omtrent uforandrede bleve optagne i Lønningsloven af 1868.

Naar det nu fra alle Sider erkendes, at Priserne for Livsfornødenheder siden da ere stegne meget betydeligt, hvorfor man ogsaa i den omhandlede Periode har forøget Lønningerne (for de flestes Vedkommende endog gentagne Gange), vil det findes stemmende med Billighed at forhøje Lønningerne ogsaa for de militære Embedsmænd, hvorom der her er Tale. Det er da ogsaa en Kendsgerning, at de paagældende, saafremt de ikke havde haft privat Formue, allerede i adskillige Aar have maattet leve under et betydeligt økonomisk Tryk.

Ved Affattelsen af nærværende Forslag er der tilstræbt dels at tilvejebringe saa klare og simple Lønningsbestemmelser som muligt, hvad der har Betydning saavel for de paagældende selv som for Administrationen, dels at ansætte Lønningerne saaledes, at de komme i Samklang med de Fordringer, som Udviklingen i tjenstlig Henseende nu stiller til dem, der beklæde de paagældende Stillinger; i Løbet af den lange Tid er der i saa Henseende ganske naturligt sket betydelige Forskydninger.

Endelig har man ment at burde forlade det i Lønningsloven af 1868 for en Række Stillinger gennemførte Princip: Inddelingen i Lønningsklasser og i dets Sted at gaa over til den i de nyere Lønningslove og saaledes ogsaa for Søværnets Underofficerers Vedkommende i Lov af 27. Maj 1908 anvendte Ordning: at de paagældende oprykke paa *Alderstillæg efter et vist Antal* (sædvanlig 4) *Aars Tjeneste i Chargen*. Den førstnævnte Lønningsmaade gør, hvad der ogsaa er almindelig anerkendt, Lønningsforbedringen altfor meget afhængig af Tilfældigheder, saaledes at den bliver i høj Grad ujævn, og den Tid, der skal gennemløbes for at naa en bestemt Lønningsssats, kan blive i høj Grad forskellig for de enkelte.

Hvad Søofficerskorpsets Lønninger angaar, skal man, foruden at henvise til, hvad

der ovenfor er udtalt, bemærke, at Satserne for de højere Graders Vedkommende i det væsentlige ere fastsatte efter de Forslag, som indbragtes i Rigsdagen i Begyndelsen af Firserne. For Kaptajnernes Vedkommende har man indsat en Bestemmelse om, at der ved Beregningen af deres Alderstillæg kan medregnes den Tid, de udover 14 Aar have gjort Tjeneste i Løjtnantsklassen, en Bestemmelse, hvortil der findes en Analogi i Lønningsloven af 22. Marts 1907 for Centraladministrationens Embedsmænd, for Kontorchefers og Fuldmægtiges Vedkommende. En noget tilsvarende Bestemmelse har man ment at burde optage for Kommandørernes Vedkommende for at aabne Mulighed for, at de paagældende kunne opnaa at komme paa højeste Lønningssats 5 Aar forinden de naa 60 Aars Alderen (den ordinære Aldersgrænse), hvilket under normale Avancementsforhold ellers ikke vil kunne finde Sted. Bestemmelsen vil kun faa ringe finansiell Betydning.

Maskinmestre af 1ste og 2den Klasse og Undermaskinmestre (Lovforslagets Marineoveringeniører, Marineingeniører og Marineunderingeniører) have ganske vist ligesom Premier- og Sekondløjtnanter fra den 1. April 1906 faaet en midlertidig Lønningsforbedring. Man har imidlertid ment, at disse Embedsmænds Lønninger maa hæves noget. Den Udvikling, der er foregaaet med Hensyn til de Krav og det Ansvar og som Følge heraf ogsaa til de Kundskaber og den Uddannelse, der nu stilles til Flaadens overordnede Maskinpersonel, er saa betydelig, at man, for at kunne skaffe sig gode Kræfter til Besættelsen af disse Embeder, maa give dem Lønninger, der ikke ere alt for meget under dem, der udenfor Marinen bydes Mænd med tilsvarende Kvalifikationer. Man skal i saa Henseende pege paa, at der i Lønningsloven for de 4 store civile Etater er ansat Lønninger for Statsbanernes Maskinpersonale, der endog for *Maskinassistenternes* Vedkommende kunne stige lige saa højt som den nuværende Begyndelseslønning for Flaadens *Maskinmestre* af 1ste Klasse. Den foreslaaede Forhøjelse kan derfor — alle Forhold tagne i Betragtning — ikke paa nogen Maade siges at være for vidtgaaende, og naar de for Maskinkorpset opførte Lønningssatser er noget højere end for de tilsvarende Grader i Søofficerskorpset, da udlignes denne Forskel ved det langsommere Avancement i førstnævnte Korps og ved den noget ringere Udsigt til i dette at naa de højeste Poster.